

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:
Egy évre . . . 10 kor. — fill.
Hat hóra . . . 5 kor. — fill.
Három hóra . . . 2 kor. 50 fill.
Előfizetési pénzek postautalványt küldhetők.
Egyes számok 20 fillérért kaphatók
a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri közléseért 14 fill.
Kétszeriért 12 fill., többszöriért 10 fill. Ázetendő.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásér 10 fillér.
Hivatalos hirdetések
100 szög 2 kor. 60 fill., azontul minden szög 2
fillérével számítatik.
A nyitltérben:
minden négyhasábos garmond-sor díja 50 fillér.
Velünk 7 székfőttében levő hirdető-irodák, elő-
fizetők, vagy a gyakori hirdetőket tetemes díj-
kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TARSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zö'dkert-utca 33. sz.) küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.
FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer
→ vasárnap reggel. ←

A hirdetések, előfizetések s a reklamációkat a kiadóhivatalba
(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.
A LAP KIADÓJA: NYITRAI és TÁRSA.

Csatornázás a város hatá-
rában.

Léva város fekvése köztudomás szerint olyan, hogy ennek határában fut össze a környék vadvize. Több cikkelyben részletesen kifejtettük, hogy a város belső területeinek elposványodását az összegyülemelő talaj víz okozza. Épen azért, ha csak egy kissé is terjeszkedni akarnánk a belső telkekkel, azt előbb nem tehetjük, míg a városi terület csatornázása helyesen keresztül vezetve nem leend.

A múlt vasárnap, mint értesülünk, nem ugyan ez irányban, de mégis a csatornázás kérdésében megtörtént az első lépés, a mennyiben barátokai és a vadalmási birtokosok elhatározták, hogy az ottani vadvizet helyesen és czélszerűen elkészített csatornázás útján elvezetik. A lévai határnak eddigelé kétség kívül a vadalmási és a barátka voltak a legsilányabb részei. Ottan alig harmadrészét kínálták egy hold földért annak az árnak, melyet a város más részén minden alku nélkül megadtak. És a legutolsó tagosítás után sajnos, a városi birtokok nagy részét ebben a dűlőben mérték ki. Azóta küzdött vele a gazda. Hol volt termése, hol nem. A legnagyobb és legfáradtságosabb munka is alig hozta meg a vetőmagot. A nyomasztó helyzet hatását már régóta érezték birtokosaink, azonban negyven esztendő óta egyebet sem tettek, mint tanácskoztak. S hol itt, hol ott vették fel a tanácskozás folyamát.

Most végre tömörültek, társulattá alakultak s elhatározták, hogy a vadvizet gyűjtő csatornák vágása által elvezetik. Kétség kívül üdvös és hasznos gondolat ez. Az igaz, hogy a költség holdanként legalább negyven—ötven koronára fog rugni, de az is igaz, hogy minden holdnak az értéke legalább négyszer annyival fog emelkedni.

TARCSA.

Carneval herceg látogatása.

Érdekes és előkelő vendége volt városunknak múlt vasárnap f. hó 2-án. Carneval herceg Ő Fensége, a farsang teljhatalmu uralkodója szállt meg nálunk egy éjjelre az „Oroszlán” ketrecz — akarom mondani: fogadó (?) — nagy gondal diszített termeiben. Kitűnő látogatása nem volt meglepő, mert a „Kath. Kör” vigalmi bizottságának benfentes rendezői már hetekkel előbb értesültek látogatásáról s buzgólkodva megtették minden tőlük telhetőt, hogy Ő Fensége jól érezze magát közöttünk rövid látogatása idején. Pazar kényelemmel berendezett külön vonata pontban esti fél nyolcz órakor Nána felől robogott be messze híres indóházunk terjedelmes üvegfedele (?) alá, a kit ott legelsőben is érdemes vasuti főnökünk üdvözölt s tolmácsolta határtalan örömlökét kitűnő látogatása fölött. Városunk notabilitásai közül is többen kint várakoztak, méltó fogadtatásra; sajnal hogy épen Polgármesterünk nem lehetett ott.

Maga a herceg egészen olyan, a milyennek képzeljük, daliás termetű, magas alak, a kit leginkább a nők néztek meg, de érdekes volt kísérete is. A szárnyas és szárnyatlan, a repülő és gyalogjáró Amorkák egész serege rajongta körül, a kik minden boszorkányság nélkül, ismert amerikai gyorsasággal futkosva hordták s rakták fel Ő Fensége málhait a fehérlóvas röpülő szánkákra s ügyesen helyezték el a nagy

E kitérés után újból hangsúlyozzuk, hogy a mily szívesen észleljük ezen üdvös mozgalmat, még szívesebben láttuk volna, ha a csatornázási munkát az egész város területére kiterjesztetnék, mert attól is lehet tartani, hogy a felső rész vízének gyors levezetése következtében az alsó rész még jobban el fog posványosodni, mert az alsó rész csatornái nem elég mélyek és tágasak arra, hogy a barátokai és vadalmási dűlők vizét is magába fogalalhassa. A Podluzsánka patak mélyítését is tervbe vették, a mi helyes és czélszerű, azonban ennek medre sem mélyíthető a Percz medrénél mélyebbre. De ha ez még elégséges is volna a víz levezetésére, valamennyi csatorna ebbe nem irányítható a talajviszonyok következtében.

Az elvitázhatalan tény, hogy a barátokai és vadalmási birtokosok megbecsülhetetlen hasznos dolgot fognak nyerni az új csatornatervetben. De ebbe a hálózatba talán bevonható lett volna a vásártér környéke és az ugynevezett nagyfüvelli érdekelt gazdaközönség, maga Léva városa, mint a vásártér tulajdonosa.

A vasut és vásártér környékén csak a forró kánikula közepén szárad ki a víz, mely tavasz elején hó olvadás idején egész tavakat és mocsarakat képez. Abban az időben, mikor a honvédségi laktanyát a vásártérre akarták építeni, szó volt az ottani vadvizet levezetéséről. Tudomásunk szerint annak idején szakértőileg is meg lett állapítva, hogy az ott folyó vadvizet levezetése nem is ütköznék valami nagy nehézségbe és költségbe. De most, a mikor a lévai birtokosok egy tekintélyes része érdekszövetségre lépett, hogy közös erővel védekezzenek a talajvíz ellen, jó alkalom nyílik a szomszéd birtokos közönségnek is arra, hogy ugyan e célra egyesülhessen s közös erővel, közös terv szerint keve-

festett sziveket, a parfümös üvegeket, a tegezeket és nyilakat stb. a miket ők bőditva-hódító utjaikban nem tudnak nélkülözni. Alig pár perc után sorba állva kézszen várták az üdvözölő beszédek befejezését s a Herceg egy intésére pillanat alatt elfoglalták helyeiket s csengő-bongó csilingeléssel megindult a menet, hogy az utóbbi közgyűlésen emelt Percz-patak új vashidján át pazarul diszített szállodánkba jussanak. Ennek nagytermében (?) gyülekezve, telt tárczákkal tánczrakész öltözetben várakozott már a közönség s kíváncsi hangulat zseibongott rajta végig, mikor kirendelt hírnökünk bejelentette Ő Fensége megérkezését. Minden szem reá irányult, a ki némán elegáns fejnajtással mosolyogva üdvözölte a tisztelőre egybegyűlt sokaságot s elfoglalta helyét közvetlen a pódium előtt, a terem közepén.

A tisztelőre rendezett műsor legelső darabja „Népdalegyveleg”-ből állott, a mit barna jó fiúk zenekarának kísérete mellett adott elő a műkedvelők vegyeskara. Mindjárt a megérkezés után fáradhatatlan Richter Ferencz karnagyunk vezette föl s helyezte el hadseregét, a mi egyik legszebb látványossága volt az egész estének. Ő Fensége öntelt meglepéssel szemlélte a dalárda hölgytagjainak fölvonulását, a kik között ott volt a névsorból kimaradt Koskó Mariska is, akkor pedig valójában elbűvölődött, mikor rázendítette a dalárda egy szemenszedett magyar hallgató darabjait. Az utolsó élenket még meg is tapsolta, úgy erőt vett

sebb költséggel oldják meg azt a kérdést, a mely külön-külön mindegyiktől nem kicsinylendő áldozatokat fog követelni.

Magának a városnak is alkalma nyílik arra, hogy vásárterét szárazzá s ez által értékesebbé és látogatottabbá tegye s hogy az ott folyó vadvizet levezetése által alkalmat és módot nyujthasson a városnak a vasut felé való terjeszkedésre. Hiszen eddig is mindennemű terjeszkedésnek egyedüli akadály a bő talajvíz, a melyvel egyesek külön-külön nem bírnak védekezni.

És már a barátokai és vadalmási csatornázás is úgy volna keresztül viendő, hogy annak nyomán fokozatosan az egész város határában levő vizek levezetésére is megfelelő csatorna hálózat lenne készíthető.

Mert ez a csatorna hálózat nem csak földjeink gazdasági értékét fogja emelni, de előnyösen és hathatósan fogja szolgálni közegészségügyünket is, mennyiben szárazzá teszi a város külső részein épült lakásokat s elvezeti azokat a bűzhödt mocsarakat, melyek sok betegségnek okozói.

Társadalmunk és reményünk.

Hit és remény egymástól elválaszthatatlanok. Mert mi a remény? Az az alapos várakozás, az az erős meggyőződés, hogy életünk nem czéltalan, hogy küzdelmeink nem hiába valók, hogy önmegtágadásunk nem örülség, hanem hogy mindezeknek jutalmát, gyümölcsét megnyerjük. S mire alapítják ezen meggyőződésünket? Mi ápolja reményünket? A hit, hogy a világnak tökéletlen, igazságtalan itéletén kívül, örök és csálhatatlan itéletet is fognak szolgáltatni. A hit, hogy beünket nem vetett egy kegyetlen végzet a viharok közé, hogy nem állunk egyedül és tehetetlenül a sors kényszerítésével szemben, hanem egy erős kéz intézi lépteinket, hogy a boldogság kikötőjét előbb-utóbb elérjük.

rajta a jókedv, hogy nem tudott magán uralkodni.

Második számul Báthy László prépost-plebános felolvasása következett, a ki teljesíve tavaly teit ígérését, római útjában személyesen szerzett tapasztalatait folytatta élénk, hangulatos modorban, úgy hogy a képzelet szárnyain egészen magával ragadta hallgatóit s nagy szellemi élvezetet szerzett még azoknak is, a kik azon helyeket már szintén szerencsések voltak beutazni. Carneval herceg Ő Fensége is csupa szemfűl volt az egész felolvasás alatt s fejével többször igenlőleg bólintgatott. Különösen villogtak szemei akkor, mikor a „Kék barlang” „Nápoly” és a kiásott „Pompeji”-ről hallott szólni, úgy látszik kedves emlékek ujultak fel lelkében s jól ismeri azon helyeket ő maga is.

Utána Eckerdt Laura kisasszony üt zongora mellé, a ki bevégezett művészi tökéleteséggel Gaal Ferencz „I. Magyar Rapsodiáját” adta elő a hallgatóság ritkán nyert nagy élvezetére. Szünni nem akaró hálás tapsolással tüntette ki az egész közönség ugyancsak csattogott Ő Fensége is, a ki még azt is sugta jobboldali szomszédjának, hogy különösen házi zsurokon „jourokon” sok műkedvelőt hallott már zongorázni, de ez alkalommal egészen elragadtattot s bevallja, nem volt ilyen ritka gyönyörködésre elkészülve. Különösen bámulta a tökéletes technikát, az érzelem-gardag hangárnyalokat, a miket az Isten külön teremtett művészei is csak hosszú és lelkiismeretes gyakorlatokkal tudnak elsajátítani.

Messze utra indul a vándor, hogy a fájdalmas távollét hosszú, kínos éveit után karjai közé zárja hitvesét, gyermekeit, s kínos küzdelmek után jólétet biztosítson számukra. De mielőtt a várva-várt hazai földre lépne, szép terveit fűstbe mennek; hajótörést szenved, mindezt elveszti, kollidussá lesz. Egy hosszú élet verejtékes keresményét elnyeli a tenger, a gyönyörtűen rajzolt jövő képe szétfoszlik. Mi tarja fönn mégis e szerencsétlent, hogy a hullámokkal küzdve életét megmentse? Mi önt lankadó karjaiba erőt, hogy abba a darab fába kapaszkodva szembeszálljon a halálal, a pusztulással, mely pedig a kétségbeesett jövő elől való menekülés útját kínálja neki? Főntartja őt a bizalom, a remény, mely a hiten alapszik, hogy ő még boldog lehet, hogy elveszett kincseit még visszaszeresheti.

Hajótörések, erkölcsi katasztrófák, ma is napirenden vannak, de vajmi ritkán marad meg ezek után a remény. Napról-napra látjuk, mint buknak el a legjobbak, kikben oly sokan bíztak. Reménytelenül hordja az élet terhét a társadalom nagy része. Látunk ifjakat, óriási számmal, kik a helyett, hogy önbizalommal készülnének harcra a gonoszság, az erkölcsi súlyedés ellen, teljesen átengedik magukat a szenvedélyeknek s midőn ki kellene lépniök az életbe s harcolni szent eszmékért, hideg szívvel, üres lélekkel tekintenek a jövőbe, nem bíznak sem magukban, sem az emberiségben; s midőn a jobbak ennek láttára zokogva fakadnak, ezt nem értik, vagy éppen nevetik. De ha e sivárégnak, e pusztaságnak okát keressük, egy mondat mindent megmagyaráz, e száraz lelkek, e kétségbeesett existenciák mind azt rebezik gunyos ajakkal: *mi nem hiszünk.* Mit keressünk tehát bizalmat, reményt ott, hol annak alapja hiányzik.

Korunk reménytelenségének egyik nagy oka az, hogy a sok ellenség támadásával szemben az ember fegyvertelenül áll. A világ, mely oly szívesen írja ki a hitet, cserben hagy, midőn a hitetlenség a reményt is kiöli a szívből. Midőn a kétségbe-

„Julia zárda daldt”, a mi a Megyeri D. által irt „Katonás Kisasszony” című operete egyik legmegkapóbb kottés énekrészlete, nagy precizitással, biztos és gyakorlott hanghordozással adták elő Várady Mariska és Richter Ella kisasszonyok, Eckerdt Laura kisasszony perfect zongora kíséretével. Bájosan csengő, fülbemászó hangjaikkal nem csak minket bűvöltek el, hanem andalgásra kényszerítették Carneval herceg Ő Fenségét is, a ki énekük alatt egész lelke fenekéről többször hangosan felsőhajtott, úgy véljük, valami édes bus emlékek nyugtalanították az ünnepiesen komoly tartalom és melódia hatása alatt.

Hát a dialogról mit mondjunk? Jól kiválasztott szórakoztató darab. Hat heti együtt élés után a mézes hetek leteltével ugyancsak kipörölik magukat az ifju háaspárok „egy nyomorult boss, egy gyík miatt”, a mit Gyulai Farkas lesett el s irt meg mindnyájunk igaz öröme. A hűségesen szerető példás fiatal férjet Guba József ur személyesítette meg, míg a könnyű gondolkosú, hiu feleség nehéz szerepét Chlebovits Mariska kisasszony já szotta el s mindketten oly természetes modorban zsűrölődtek, hogy sokan azt kezdték hinni, hogy már valójában össze veszték Carneval herceg sunyitva mosolygott az egész mókázáron s azt jegyente meg, hogy az effőle pörlekedések a házasság életben bizony gyakran megesnek s azért mégis mindkét nemű fiataljaink sokszor fordulnak hozzá protektorok, hogy egybefűzzék őket, elnyerhessék Hymen aranylánczait,

esett ember sok csalódás és keserűség után fegyvert ragad, hogy egy lövéssel befejezze a hitetlenség és reménytelenség művét, a csábító világ nem áll melléje, s nem ragadja meg kezét azon kijelentéssel, hogy még nincs veszve minden, hanem a tragédia gyászos befejezése után tovább áll, mintha csak színházból jönne s ujakat és ujakat vezet kétségbeesésbe s végső romlásba.

Mi lohasztja le az ember reményét? Az a látvány, hogy annyi szent törekvés, annyi önfeláldozás, annyi nemes küzdelem kárba vész s míg a gonoszság gyakran diadalmaskodik, a derék, tiszta jellem elbukik s a gazságnak uralmát nyögi. Milyen az e jelenségeket látja s magán is fájdalommal tapasztalja, vajmi könnyen kísértésbe jön azt hinni, hogy a vak sors kegyetlenségének van kiszolgáltatva.

De miben is bizzék az önmagával meghasonlott lélek? Nem vetheti másba bizalmát, mint az emberekbe. Pedig ez a legnagyobb nyomoruság. Mert lealázkodás az, mikor valaki az emberek kegyelméből él, csak az ő hiteléből tartja fenn magát, csak az ő akaratuk lebeg mindig előtte, csak azt teszi, a mi nekik tetszik. Van-e ennél unalmasabb, farsztorzóbb rabszolgaság, mintha a változó, érdekhajhászó és önző emberekre bízom sorsomat, a kik csak a maguk érdekében számítnak reám, s a kik semmibe sem veszik, ha elhagynak engemet, mihelyt terhőkre leszek, vagy érdekük megkívánja? Valóban akkor a szerencsétlenségemhez semmi sem fogható s nem marad számomra más, mint a kétségbeesés.

Századokon keresztül kereste az ember a bölcsesség kövét, meddő küzdelemben emészté ma is magát az igazság kutatásában; az életnek törvényeit, a boldogság feltételeit napfényre hozni soha meg nem szűnik. S ha e törekvéseket sokszor nem is koronázza siker, ha a győzelem reménye sokszor el is halványul a nagy lelkek e nemes versenye nem hiába való és reménytelen, mert van egy hatalom, mely mindent intéz, nem a vak szerencse szeszélye, nem zsarnok önkénye, nem a torradalom kegyetlensége szerint, hanem örök és igazságos törvények szerint, melyet a végtelen Bölcsesség alkotott. S ez a hatalom: az isteni Gondviselés. Ez az a szilárd, melyhez reményünket fűzzük, melyet sokan cserben hagynak, de ugyanakkor bizonytalanná, ingadozóvá tesznek mindent, elsősorban lelkük békéjét. De ha a Gondviselésbe vetett hittel mérlegeljük az élet összes jelenségeit, megnyugsunk és megtaláljuk, mit korunk annyira nélkülöz: a reményt.

Cselkó József.

A műsor méltó befejezését a látványos „San Toy” című operett kivonata „A kínai katoná” képezte, a mit Richter Ferenc karmesterünk irt át és alkalmazott vegyeskarunk számára. Mint csattogó fülemülék lelkesen énekelték kivétel nélkül a trefás szövegű mulattató darabot s oly nagy lett a hatás, hogy a tapshivár után meg kellett ismételné. Ő Fensége Carneval herceg pompásan mulatott már az első accordokon, akkor pedig fülig szét nyult a szája nevetésben, mikor a bohó szöveget is kezdte megérteni. Hasát fogva hajlongott szövegszékeiben s könyei is kezdtek hullani, úgy hogy mi már komolyan aggódtunk a felett, nehogy nevető-görccsbe essék. A kulisszák mögött meg is dicsérte érte az egész kart; különösen pedig Richter karmagyot, nyájas leereszkedéssel megveregetvén vállait.

Műsor után tánczra perdtől az ifjuság s kitartó jókedvvel ropták egész világos reggelig Szébbnél-szebb tánczosok epkedtek mosolyogva a tánczosokra, a kiaben szintén nem volt hiány s ugyancsak kitétek magukért, mert biz sorra forgatták őket. Senki, a ki tánczolni akart, nem tehet szemrehányást, mert a figyelmes rendezők nem igen hagyták őket megpihenni. A négyest épen annyi pár tánczolta, a mennyi csak el tudott helyezkedni.

A jelenvolt asszonyok és leányok névsorát a következőkben kíséreljük meg tudatni, bár előre is kijelentjük, nem vállalhatunk garanciát arra nézve, nem maradtak-e ki sokan közülök. Asszonyok: Agárdy Sándorné, Altmann Antalné, Amstetter Imréné, Balla Péterné, Bányi Endréné, Baróczy Barnabásné, Barták Györgyné, Bartoss Mária, Belányi Józsefné, Bankovich

Különfélék.

— A lévai sortegylet tegnapi táncestélye fényesen igazolta hozzá fűzött várakozásunkat, a mennyiben ha a sablonszerű építetonnal jellemzői akarnók, azt mondhatnók, hogy méltó záróköve volt az ideai farsangnak. Az Oroszlán szálló kopott falai tüneményes dísz iltettek magukra, melyek a rendezők szakavatott kezét és buzgóságát dicsérik. A díszletek, melyek az örökzölddel oly kellemes harmóniát képeztek, a mulatság címének és jellegének megkapó illusztrálásul szolgáltak s művészi elrendezésük felett a jelenvolt közönség több ízben kifejezte elismerését a rendezőségnek, melynek élén Miháicsics György m. kir. honvéd őrnagy az egyletnek köztisztelőben és közszeretben álló elnöke és kedves neje a jelenlevők körpontját képezte kik lebilincselő jó kedélyükkel a hangulatot emelték. A mulatságon városunk és vidékének előkelő közönsége jött össze. Sándor jókedvvel húzta a szebbnél szebb nótákat s a fiatalos tüzzel-hévvél járta a tánczokat s talán mondanunk sem kell a táncz jó magyar szokás szerint csárdással kezdődött, a mi méltó kiinduló pontja volt a fokozódó jókedvnek. A hangulat élénk és kedélyes volt, szünóra után pedig csakugyan elhitették velünk, hogy soha halunk meg, mert hiszen csupa élet, vidámság és jókedv uralkodott amerre néztünk. A mulatságnak nem is lesz vége hajnal előtt s bizonyára sok-sok kedves emlékekkel megrakodva tér haza a vendégkoszoru, a melyből tudósítónknak a következő hölgyek neveit sikerült egybegyűjteni: Asszonyok: Belcsák Lászlóné, K. Braunmüller Klára, öz. Fejes Elekné, Holló Sándorné, K. Bina Ervinné, Lauger Leoné, Levatic Gusztávné, Medveczy Sándorné, Mercader Alajosné, Mihályi Istvánné, Miháicsics Györgyné, Ordódy Eudréné, Pischl Samuné, Pólya Andorné, öz. Skvór Józsefné, Svarba Józsefné, Szilassy Béláné, Szilassy Caesarné, Szehtlik Istvánné, Tuma Pálné. Leányok: Bartók Mimi, Belcsák Tóni, Bobok Mariska, Eckerdt Laura, Eckerdt Irén, Farkas Camilla, Fejes Etelka, Holló Anikó, Holló Erzsike, Láng Mariska, Láng Teruska, Levatic Aranka, Mercader Edith, Sárfy Katicza (Budapest.) Savor Irén, Szakmáry Margit, Szehtlik Mariska stb.

— **Tanítók gyűlése.** F. hó 4-én Léva tartott ülését alakult meg a „bars megyei általános tanító-egylet” lévai fiókköre. A kör elnöké Huszár Károly kis-sároői tanító, jegyzőjé Szarka N. szódói közs. tanító választott meg. Ezen aktus Bányai Ferencz lévai tanító gyakorlati tanítása követte, melynek tárgya a tizes fogalmának érzelketése volt, melyet nevezett tanító gyönyörűen kapcsolt össze a cselekvő érzelketéssel. Tanítás után, melyet az összegyűlt tanítók, tanárok és vendégek élvezettel hallgattak, következett a tanítás megbeszélése, melyről egy magas színvonalon álló eszmecsere fejlődött, melyben különösen dr. Hamos Péter kir. tanfelügyelő, Láng Mihály állami tanítóképző-intézeti igazgató, Kriek Jenő képző-intézeti tanár és Steiner Ignác izr. elemi isk. igazgató, Kis Imre, Horváth Adolf vettek részt, s a kik csupán elismeréssel és dicsérrel nyilatkoztak Bányai Ferencz

Gézáné, öz. Benyo Istvánné, Béres Jánosné, Bilcsék Józsefné, Bíró Jánosné, Body Lászlóné, Borcsányi Béláné, Borcsányi Gyözné, Buday Máthéné, Bus Ferenczné, Chalupka Janosné, Csarnák Izidorné, Drelicska Gáspárné, Dubovszky Jánosné, Duska Imréné, Farkas Lajosné, Farkas Orbánné, Fenyvessy Károlyné, Franczen Gáspárné, Francziszky Jánosné, öz. Fekete Jánosné, Foltik Erzsébet, Gábornik Jánosné, Gápel Jánosné, Guba Jánosné, öz. Gyurcsinka Györgyné, Gyuris Mihályné, Halász Károlyné, Hartl Rezsóné, Hoffmann Ferencné, Horváth Imréné, Horváth Józsefné, Izsóf Jánosné, Jeney Bertalanné, öz. Jókai Istánné, Kalapos Lajosné, Kern Béláné, Kerny Mihályné, dr. Kersék Jánosné, Klincsek Ferencné, Knapik Miklósné, Krizsányi Károlyné, Krizsmanek Józsefné, Kenézy Csátráné, Kocsis Péterné, Kosko Jánosné, Koh Jánosné, Koncz Lajosné, Kozma Józsefné, öz. Laczkó Józsefné, Levatic Gusztávné, Lovas Józsefné, Mala Györgyné, Márkus Józsefné, Melk Józsefné, Miklóssy Mihályné, Missik Antalné, Nagy Józsefné, Nagy Sándorné, Nappel Rezsóné, Németh Sándorné, ifj. Nyiredy Gézáné, Ortman Fidélné, Oszuska Istvánné, Pindur Józsefné, Pigler Istvánné, Pirocska Andrásné, Pólya Andorné, Presztolánszky Béláné, Rác Jánosné, Sinko Jánosné, Styasny Antalné, S ósius Ernőné, Stukovszky Ferenczné, Szabó Istvánné, Szonessy Kálmánné, Szilassy Dezsóné, Szoha Józsefné, Szebehebszky Jánosné, Tonhaiser Józsefné, Tonhaiser Mihályné, Tulassay Jánosné, Turpinszky Mihályné, Uhlárik Jánosné, Ujfalussy Istvánné, Varl Antalné, öz. Váray Lajosné, Váry Lajosné, Veszely Ferenczné, Zseidlik Károlyné. Leányok: Altmann Gizella és Stephanie, Barták Ma-

lévai izr. isk. tanítóról. Az elnök indítványára Bányai Ferencz tanító a kör jegyzőkönyvében megdicsértette. Ezt követte az ülésnek második fénypontja: Láng Mihály lévai állami tanítóképző-intézeti igazgató „a cselekvő érzelketetés szerepe az iskolai nevelés és tanításban” czimén tartott felolvasása. A jelenvoltak élvezettel hallgatták a magas színvonalon álló értekezést. De Láng Mihály nem is szorult külön dicséretre. Szakavatottságát és remek tollát, széles az országban nemcsak a tanítóság, hanem a társadalom minden rétege ismeri. Oly megkapóan, oly alapos tudással és oly kellemesen tudja a hallgatóságot eszméinek filozófiai tisztaságával meggyőzni, hogy nem csoda, ha eszméi a hallgatóságban a legtermékenyebb talajra találak. E munka különnyomatban is meg fog jelenni. Tiszta szívvel ajánlhatjuk nevezett munkát minden tanítónak, melyben a nevelésnek és tanításnak egy egészen új irányával ismerkedünk meg. Ezt követte a „bars megyei általános tanító-egylet” alapszabályainak módosítása. Bányai István nagydi tanító érdekesnek ígérkező felolvasása az idő előrehaladottsága miatt a jövő ülésre halasztott. A gyűlés berekesztése után társas-ebéd volt, mely lényegesen elűtött a többi közébédetől, amennyiben csak a kir. tanfelügyelő, Láng Mihály képző-intézeti igazgató és Bányai Ferencz tanító éltették. A latin „inter pocula non sunt seria tractanda” közmondástól ez alkalommal eltértek s a közébd alatt folytatták a délelőtti megindult magas színvonalon álló eszmecsere. Adja Isten, hogy minden kör ilyen üléseket tartson s akkor a kör-ülések teljes mértékben megfogják felelni a közokt. ügy magas kívánalmainak.

— **A lévai kereskedő ifjak társulata** f. hó 23-án készül megünnepelni a társulat 10 évi fennállását, mely ünnepély sorrendje egy lesz összeállítva, hogy minden pontja méltán megérdemli a közönség legnagyobb érdeklődését. D. u. 2 órakor az izr. imaházban megtartandó hálaadó istentisztelet képezi a jubileum bevezetését itt főtiszt, Liebermann J. főrabbi tart alkalmi szónoklatát. Ezt követi az Oroszlán nagytermében a társulat jubiláris diszközgyűlése, ehhez és az istentisztelethez a nagy közönséget a helybeli összes hatóságokat, intézeteket és egyleteket ez uton is meghívja a rendezőség. Este 8 órakor ugyancsak az Oroszlán szálló összes termeiben hangversenynyel egybekötött zártkörű tánczestély lesz, melyre a meghívók ma küldetnek szét. Az esetben ha valaki meghívót nem kapott és arra igényt tart Braun Gyula társulati alelnökhöz forduljon. A hangverseny műsora: 1. Prolog, irta: Torbágyi Thurner József. 2. Magyar népdalok, énekl: V. Margo Célia urnő a budapesti népszínház művésznője, zongorán kíséri Belcsák László kir. közjegyző ur. 3. Felolvasás, tartja: Zerkovitz Emil ur a budapesti „Kivitelű szaklap” szerkesztője. 4. Brahms magyar tánczok, zongorán négy kézre előadják: Berger Miczi és Grotte Irma urhölgyek. 5. Operette részletek, énekl: V. Margo Célia urnő a budapesti népszínház művésznője, zongorán kíséri: Belcsák László kir. közjegyző ur. A hangverseny és tánczestélyhez személyjegy

riska, Bányik Juliska, Bártvay Juliska, Benyó Jolán, Blum Lenke és Éva, Borcsányi Mariska, Chalupka Ilonka és Vilma, Csebovits Mariska, Eckerdt Laura és Irén, Esztergályos Ilonka, Farkas Ilonka és Kamilla, Gápel Mariska, Gábornik Borbála, Ghymessy Juliska, Grosz Rezső, Francziszky Aranka és Margit, Gyurcsinka Adél, Ilonka és Irén, Halász Juliska, Horváth N. Jánosy Juliska, Jánoss Ilonka, Kalapos Annuska, Kerny Böske, Klincsek Mariska, Knapik Annuska, Komzsik Etelka, Irén és Ilonka, Korpás Erzsike és Mariska, Koncz Vilma, Kozma Mariska, Krizsányi Vilma, Kosko Mariska, Laczkó Annuska, Levatic Aranka, Lovas Mariska, Mala Erzsike, Nagy Mariska, Nyiredy Vilma, Ondrejovich Mariska, Oszuska Annuska és Ilonka, Pigler Katicza, Pirocska Etelka és Matild, Psik Izabella, Rác Emma, Rác (Virág) Juliska, Richter Ella, Svarba Gizella, Szabó Annuska és Ilonka, Szoha Irén, Szekács Vilma, Tonhaiser Erzsike, Tulassay Mariska, Toppel Emilia, Uhlárik Mariska, Ujfalussy Ilonka, Ujfalussy Vilma, Váray Mariska és Vilma, Vidor N.

Ö Fensége Carneval herceg ébren töltötte az egész éjet s úgy látszik jól érezté magát közöttünk, fesztelenül mulatott. Némi nemű kifogásokat tett ugyan, különösen az elhanyagolt, botrányosan bizarr nagyterem, az egész szálló ellen; de mikor tudomására hozuk, hogy a mult század ötvenes éveiben ez volt az egész megyében a legszebb s valószínű, hogy a jövő században, a mikor a Nyitra—Léva-i vonalon jöhet el majd hozzánk, egy egészen alkalmas nagyteremben fogadjuk — látszólag megnyugodott.

Szóba hozta a villamos világítás ügyét is, melynek káprázatos fényénél ő sokkal

3 kor. melyek előre is válthatók: Nyitrai és Társa, Grotte Vilmos és Holzmann Bódog üzleteikben. Mint látjuk a rendezőség a legnagyobb fáradozásokat tette meg, hogy ünnepélyük minden tekintetben kifogástalan legyen, hiszük hogy a közönség támogatásában méltó kárpótlást is fognak találni.

— **Uj tanár.** A lévai főgimnázium tanári testülete egy új taggal lett kiegészítve, amennyiben a kegyes tanítórend kormánytanácsa a beteg Kós István tanár helyettesül C s i n c s á k László világi tanárt alkalmazta.

— **Egyházi áthelyezés.** A besztercebányai püspök Z s i v n y Janos újbányai segédlelkész, az ottani társadalomnak kedvelt tagját, hasonló minőségben Nagy-Ugróczra helyezte át.

— **Közgyűlés.** A lévai sportegylet ma délután 6 órakor tartja évi rendes közgyűlését a kaszinó társalgó termében, melyre ez uton is felhívja a tagok figyelmét az elnökség.

— **Farsang Zselizen.** Zselizi uri közönség tánczestélye fényesen sikerült. — Jótékonycézla, tombolajáték is volt, a melyet a rendezőség buzgalma, a jelenlevők bőkezűsége egy kis osztályorsjátékká változt. — Mint egy 200 drb. értékesebbnél értékesebb tárgy lett kisorsolva, úgy hogy voltak többen a szerencsés nyerők között, a kik a mai estét nem csak sikerültek, de szerencsésnek is nevezhetik. A rendezőség elismerést érdemel, fáradhatatlan volt. Az első négyest 24 pár tánczolta. — Jelen voltak hölgyek részéről: Halbwirth Ferenczné, Dr. Kenessey Kálmánné, Kölgiesy Istvánné (Gr.-Kis-Saló.) Matus Ferenczné, Nyáry Ignáczné, Paal Dénesné, Rössl Károlyné (Oroszka.) Riedl Zoltánné (Léva.) Steyrer Károlyné, Squor Gusztávné (N.-Oroszi.) Schveinecker Istvánné (Gr.-Mikola.) Szedlacsek Jánosné, Ulrichshoferné (Csata.) Varrannay Sándorné (N. Oroszi.) — Leányok: Blazsek Hedvig (Csata.) Czapkó Vilma, Nagy Mariska és Gizike (Lontó.) Paota Berta, Szigmund Irma (Budapest.) Squor Gizi (Nemes-Oroszi.) Városi Olga, Vass Iona. — (Bit.)

— **Eljegyzés.** G a c h a l Kálmán barsendrői főbírtokos a napokban váltott jegyet Körmöczbányán A m b r ó z y Margit kisasszonnyal.

— **Legényegyletünk közgyűlése.** Mult vasárnap — febr. 2-án — délután tartotta meg a „Lévai Kath. Legényegylet” évi rendes közgyűlését a rendes és pártoló tagok szoktalanul meleg érdeklődése mellett. Elnök hosszabb megnyitó beszédben vázolván a mult év történetét: kitűnt, hogy az népebb és mozgalmassabb volt az eddigiekénél; az ujonnan szervezett dalárda, a hetenkint ismétlődő „önképző és beszélgető” esték nagyszámu új tagokat vonzottak ugyan az egyesület helyiségebe, bár a korosabb segítők között még a mult évben is indokolatlan idegeskedés volt tapasztalható. Az egyesületi élet fölvirágzásának első és főfeltétele egy czélszerű „széj otthon” létesítése a mely alaphoz a lezajlott évben különböző címeken 782 kor. 63 fil. gyűlt be s a főösszeghez csatoltatott. A pártoló tagok közül jövő évre főtisztviselőül választ-

nagyobb sikerrel működhetik; de mikor figyelmessé tettük arra, hogy ugyanezen helyen, ugyanilyen alkalommal szépanyáink fagygy-gyertya mellett is jól érezték magukat, némává lett s bocsánatot kért őszinte és nyílt megjegyzéseikért. Különösen imponált előtte őszinteségünk s azon felhívás; hogy a jövő évben az új városházát és tornyainkat legyen kegyes megtekinteni. Mi beismerjük, hogy mindez hiányzik, de lássa be ő is, hogy nagyon sok egyebünk sincs és ne legyen követelő.

Szünóra alatt *cerclét* tartott s bátorító meghitt, egész bizalmas hangon csevegett a lengeruhás kisasszonyokkal és mamáikkal, sőt némelyeknek még határozott ígéreket is tett közbenjárását illetőleg; hogy azonban kik azok, nem árulhatjuk el, a házassági hirdetésekben úgy is legközelebb ki fog tűnni. El-el nézte s jól mulatott azon naivlelkű, rózsapros-arcu kisebb kisasszonyokon, a kik ez alkalommal voltak az első bálban s a Nyitrai és Társa által készített csinos és izléses tánczrendbe mindent ba akartak jegyezni.

Egyszerű vacsoráját mondhatni mohó étvágygyal költötte el s határozottan kijelentette, hogy ő ellensége az örökösnek, műnyelven a „flanzolásnak”, mert bál ruháknál is az egyszerűt szereti; de azért mégis nagyon megörült mikor nagyobb tisztelői itt is, ott is *Trilby* és *Törley-féle* ágyukkal kezdtek lődözni. Kedélyes hangulatából következtetve úgy váljuk pompásan érezté magát körünkben s a hajnali órákban ennek nyíltan kifejezést is adott, a mennyiben teljes meglegedését fejezte ki a rendezőség serény munkálkodása felett s hálálkodott a hódítás körül kifejtett közreműködésekért. Különösen megdicsérte *Kökény*

tattak: Jaross Ferencz alelnök, Csernák Izidor pénztáros, Nyiredy Gyula gondnok. Választmányi tagokká lettek: Amstetter Imre, Balla Péter, Beilan Adolf, Borcsányi Béla, Csaplovits Ede, Gyuriás Mihály, Frascz József, Forgács Mihály, Iványi András, Kabina Ervin, Németh Sándor, Presztolánszky Béla, Rácz János, Stugel József, Szenevny Kálmán, Tonhaiser Mihály és Varga Károly. Számvizsgálók Rác János elnökléte alatt Fizély Lajos és Gyuriás Mihály. Az ifjusági tisztviselők jelölése már zajosabban, de békésen történt. Az egyesület iránt tanúsított önzetlen fáradozásaiért tüntető vonzalommal első dékánná Laczkó Lászlót, második dékánná ifj. Iványi Andrást választották meg. A többi tisztviselők: I. jegyző Fremmer Lajos, II. jegyző Kalczyk József. Könyvtáros: Lutovszky Károly, ellenőrök Akossy Imre és Bóna Pál. A dalárda I. titkára Kis András, II. titkára Valásik József. Rendezők: Andricz Béla, Akossi Imre, Bóna Pál, Hiba Béla, Hlavacsek József, Hornyák János, Kaján József, ifj. Kovácsik János, Klement Kálmán, Laczkó János, Mészáros József, Mokos József, Óvári József, Simko István, Uhlárik János és Zahorszky Ferenc. Pótrendezők: Lehoczky István és Mravik András.

A viczinális bajai. Furcsa eseménynek voltak mult szombaton a Léva-párkányinai vonaton utazók, a mikor a gőzmasinán Léva felé igyekeztek, mert a rozoga gőzgép minduntalan megakartta tagadni a szolgálatot, akár csak egy kiérdemült vén konflisó, ötször, hatszor elindították, de csak nem ment, pedig a kupében ülő baka gyerekek olyan vigan énekeltek, hogy megy a gőzös... A szegény fűtő nagyokat izdadt mérgében, hogy még ki se töltheti a bosszuját a masinán; már a fiakkeros kocsinak jobb dolga van, mert az legalább megfoghatja ostornyelének boldogabb végét, de ennek a buta gőzfazéknak hiába mondja, hogy gyi te! Végre is hosszas kintlódás poroszkálás, prüszögés, pittyogás, köpködés, szuszogás után bedöcögött mintegy másfél órai késéssel Lévára. Farsang van. Bizonyára katzermammerja volt a szegény gőzösnök, a melyet hét nap hét éjjel sem lehetett volna kanizsára menni.

Szólószeti és borászati kiállítás Pozsonyban. A f. évi szeptember hóban országos mezőgazdasági kiállítás lesz Pozsonyban, melynek keretében mintaszőlőtelep létesítették, szőlőszeti és borászati termékek, eszközök, anyagok, gépek stb. kiállítása lesz rendezve. A mintaszőlőtelepnek magánbirtokosok számára fentartott részében néhány parcella (a 20 négyzetméter) tíz korona díj fizetése ellenében meg kiadó. Reflektánsok, valamint azok, a kik a kiállítás szőlőszeti és borászati csoportjában (borral, szőlővel vagy egyéb kiállítási tárgyakkal) résztvenni kívannak, forduljanak bejelentési ívrt vagy esetleges felvilágosításra dr. Druc ker Jenő csoportfőtitkoshoz (Budapest, IX., Üllői-ut 25. Köztelek).

Mennyi az aprópénz? Most tudjuk meg az állami számvevősek jelentéséből, mennyi aprópénz került forgalomba az év három utolsó havában. Kizárólag 2 fillert vertek és pedig 13 878 376 darabot. Forgalomban van öt koronás 3.840.000, egy

János teremrendező azért az egyszerű és mégis nagyszerű színes papírlánczokért, a miket ő találékonyságában merő szórakozásból készített, mert általuk egészen megváltozott s ünnepies külsőt öltött a rég fakó, elvénhedt tánczterem.

A köztünk töltött utolsó perczekben is jóízűen kaczagott, mert abban látta legfőbb diadalát, hogy vége felé még azon komoly öreg urak is tánczra kerekedtek, a kik otthon egész napokon át köszvényes lábait szokták simogatni. Meg mindegyre tartott a mulatozás, röpültek a tánczosok, mikor reggel hét órakor titkáranak parancsot adott, hogy az indulás felől intézkedjék. Egy varázsütésre újból összecsoportosultak a kaczerkódó, pajzán *Amorok* s *Carneval* herczeg. Ő Fensége parulázva a rendezőséggel, a szereplőknek köszönetet mondott s gazdag borraival osztogatása után ugyanazon uton, a melyen este megérkezett kisérétével együtt kényelmes indóházunkhoz hajtatott, hogy ismert különvonatán *Gr.-Benzenczén* keresztül, *Berlinen* át, egyenesen *Párisba* jusson s látogatásaival az ott szokásos nagy farsangi *zsurokon* egypár családot megörvendeztessen.

Többen még távozása után is az „*Oroszlán*”-ban maradtak s borizó hangon, álmatag taglejtések kisérétében magyarázhatták egymásnak a nap jelentőségét. Ugy láttuk már a hóolvasztó fenyves csillag is ragyogott, mikor az utolsó két vendég ingadozó léptekkel kitámolygott a főkapun, a kiknek zavaros beszédeikből csak az tudtuk megszerezni, hogy sokáig nem fogják elfeledni a „*Kath. Kör.*” mulatságát s örökké emlékezetes lesz előttük *Carneval* herczeg látogatása is.

Ömlengő.

koronás 60.000.000, husz filléres 54 000.000, két filléres 179.526.295, egy filléres 33.995.443 darab, mely ezüst, nikkal és bronz érmek összes értéke 101.128.680 korona 33 fillér.

Ötvenforintosok bevonása. A belügyminiszter a pénzügyminiszterrel egyetértőleg elrendelte az ötven forintosok bevonását. Az átváltás és a kiadás a mult évi szeptember elsejével megszűnt és azt az állampénztárnak, ha hozzájuk befolyik, többet ki nem adhatják. Fizetéseken elfogadásuk 1903. év február 28-ával megszűnik. Azonban az állampénztárak még 1903. augusztus 31-ig elfogadják fizetéseket, végleges határidő 1907. augusztus 30. Azonban ez utolsó négy évben csak az Osztrák-Magyar bank bécai és budapesti főintézetek eszközlik a beváltást.

Drágul a kenyér. Felszökött az ára az életnek. A kenyérnek való liszt kilója 3 fillérrel, a finomabb liszté 4 fillérrel kerül többbe, mint eddig. Nagy summa ez a sok gyerekkel megáldott családapának, aki bizony nagyon megéri ezt a hirtelen drágaságot.

Uj fényképész. Nagy A. Münz Márk utóda mai hirdetésére felhívjuk a közönség figyelmét.

APRÓSÁGOK
Rovatvezető: Z U H A N Y.

Elégedetlen. Férfi: Szabad kérem a karját, kisasszony? — Nő: Ugyan menjen! Ön mindig csak a karomat kéri! Kérhené már egyszer inkább a kezemet!

Gyorsan haladt. A tya. Fiam, miért hagyod el magad annyira? Végy példát rólam: nézd, hogy mennyire küzdöttem fel magam szegénységemből! — Fiú: Hát én? Mikor születtem, szegény kereskedőnek voltam fia és most már milliomosnak vagyok örököse.

Tanügy.
A tanítói nyugdíjtörvény revíziója.

A kultuszminiszteriumban immár befejezték a nyugdíjtörvény küszöbön álló revíziójáról való tanácskozásokat a most Klauzál tanácsos dolgozik a javaslaton. E szerint a győgyepedológiai intézetek tanítóit kivették az országos nyugdíj hatásköréből és tiszti nyugdíjat utalványoznak részükre. A polgári iskolai tanárokat azonban továbbra is meghagyják a tanítói nyugdíj mostohább elbánása alatt. Ugy értesülünk, hogy a mérlegkészítő szakember erre nézve meg csak utasítást sem kapott a számítások megtételére. Ugyancsak a mérlegkészítő szerint biztosra vehető, hogy megmarad a *negyven éves szolgálati idő.* A tanítói földeke jövedelmét a *kataszteri érték kétszeresével* fogják fölbecsülni és a gazdasági ismételő iskola száz koronás díja is számít a nyugdíjba. A tiszti nyugdíjra számító polgári iskolai tanárok közt persze nagy az elégtelenség, annyival is inkább, mert az alkotmányos korszak elején az első állami polgári iskolai tanárok tényleg tiszti nyugdíjban részesedtek.

Erre a hirre vonatkozólag kaptuk a párkányvidéki tanító-egyesületnek egy nyilatkozatát, a mely a fent jelzett kiszivárgott hír kapcsán újlag felhívja az ország összes tanítóit s különösen ama 200 tanító-egyesületet, a melyek ez ügyben már eddig is rendkívüli gyűléseket tartottak, hogy ne nyugodjanak meg mindaddig, míg teljesen nem biztosítják jogaik megvédését. A fenti hírek szerint el lehetnek a tanítók készülvé, hogy séremségeken sem a memorandumoknak özöne sem a folytonos gyűlések nem fognak segíteni. Ha tehát a tanítók ez uton nem nyernének meghallgatást, lépjenek a cselekvés más terére, a mely biztosan célhoz vezet. Ugyanis: minden tanító-egyesület (de ezzel kesni nem szabad!) küldjön saját kebeléből 2—3 tagot a *kerület országgyűlési képviselőjéhez*, kinek necsak jóindulatát, hanem a tanítók ügyének tárgyalása alkalmával védelmét és *legfőképpen szavazatát* már előre is megnyerni törekedjenek. A tanítók kérelme jogos és méltányos. Mostani állapotuk, még azon esetben is, ha a fenti hírek szerint nyernének elintéztést, necsak ijesztő, hanem lealázó is. Megjegyezzük, hogy újra gyűlésezní felesleges. A hol pedig idáig gyűlést nem tartottak, forduljanak memorandum-ívekért a köbölknü (Esztergom-megye) plebániai hivatalhoz s gyűléseiket megtartvan, fentiekhez hasonló értelemben járjanak el. További mihez tartás végett a deputációk eljárásának eredményeiről egy-egy levelezőlapnyi értesítést kér a *párkányvidéki tanítóegyesület.*

Közönség köréből.

681/1902.
Hirdetmény.

Közhirre teszem, mikép a régi város-ház lerombolása folytán Léva r. t. város **közigazgatási hivatalai** a következőleg lettek elhelyezve:

1) **A Báthi-utca 1. sz. alatti Stern-féle házban** van a Polgármesteri hivatal, a főjegyző ugyanis mint az esketéseket végző anyakönyvvezető, városi-, gyámi- és adópénztár, városi adóhivatal és számvevőség, tanácsai igató- és kiadóhivatal, irattár és iroda, — állatorvos, végrehajtó, gabona-

2) **A Szepesi-utczán levő városi „Szegényház”-ban** az I.-ő tanácsnok a községi birói és árvaszéki hivattal, — a rendőrkapitányság és rendőrség.

3) **A Galamb-utca 2-ik számú Szilassy-féle házban** van a Helyettes anyakönyvvezető hivatala, — ahol a születések és halálozások jelentendők be, — ott van még elhelyezve a levéltár s a városi Javadalmi — fogyasztási adó pótlék szedő hivatal.

Léván, 1902. febr. 7-én.
Bódogh Lajos polgármester.

Nyilvános-számadás.

I.
Az 1902. jan. 4-én a „Stefánia-Árvaház” javára megtartott kóstoló estély után február 2-án kimutatott . . . K. 416.—

Emelkedik:
Mailáth Istvánné ö méltósága által eladott jegyekért . . . K. 20.—
Tiszta jövedelem . . . K. 436.—
aszsz negyszázharminczhat korona.

Léván, 1902. febr. hó 3-án.
Levatic Gusztávné, lévai négyelet alelnöke.
Paragó Samu, lévai négyelet titkára.
Tooth Zsigmondné, lévai négyelet gondnoka.
Józsefcsek Géza, lévai négyeleti pénztáros.

II.
A „*Lévai Kath. Kör.*” estélyén begyűlt 624 kor. 20 fil. A rendezés kiadásai 279 kor. 52 fil. a jótékony célra megmaradt 344 kor. 68 fil. azaz háromszáznegyvennégy kor. 68 fil.

Felülfizetni szivezek voltak: Báthy László 10 kor. Schvarcz Ferencz 6 kor. 40 fil. Levatic Gusztáv 5 kor. 40 fil. Faragó Samu 5 kor. dr. Kmosko Béla 3 kor. 40 fil. Bódogh Lajos és Foltik Erzsébet 3—3 kor. Rády József 2 kor. 40 fil. Barkóczy Barnabás, Benkovich Géza, Blum Samu, Fenyvesy Károly, Kónya József, ifj. Kovácsik János, Presztolánszky Béla, Tonhaiser Józsefné, Tonhaiser Mihály, Tokody Imre, özv. Váray Lajosné és Zseidlík Károly 2—2 kor. Szauer Izidor 1 kor. 50 fil. Ghyimesy Zsigmond, Kovácsik Samu, Kökény János és Vári Lajos 1.40—1.40 fil. Altman Antal, Altman József, Amstetter Imre, Agárdy Sándor, Árva János, Barták György, Buday Máthé, Bus Ferencz, Bilcsák József, özv. Benyo Istvánné, Borcsányi Gyözö, Csernák Izidor, Drelicska Gáspár, Franczisz Jánosné, Galambos István, Guba János, Gyuriás Mihály, Horváth Imre, Jánossy Béla, özv. Joka Istvánné, dr. Kersék János, Knapik Miklós, Komzsis Lajos, Kozma József, Márkus József, Nagy Arthur, Nappel Rezső, Németh Sándor, Ortman Fidé, Ondrejkovits testvérek, Svarba Dániel, Szenevny Kálmán, Szobischeck Miksa, Ujfalusy Istvánné és Vigady Virgil 1—1 kor. Biró János 90 fil. Eckerdt Elek, Heney Bertalan, Korpás Kálmán és R. N. 80—80 fil. Missik Antal 60 fil. Androvics György, Akossy Árpád, Balla Péter, Bartoss Lajos, Bartoss István, Belányi József, Blum Gyula, Büchler Henrik, Bukovinszky János, Cziegler Mór, Dobrovcszky Ferencz, Dóka Károly, Engel Mór, Duska Imre, Fried Gyula, Fizély Lajos, Fehér Gyula, Farkas Orbán, Gábornyik János, Goldbrunner Sándor, Franczen Gáspár, Halász Károly, dr. Holló Béla, Iványi Andor, Kalapos Lajosné, Kalczyk József, Kocsis Péter, Korbélyi Sándor, Kosko Gyula, Kraft Béla, Kotek János, Kovács Agnes, Kozma József, Laczkó János, özv. Laczkó Józsefné, Mandel Ignác, Matula János, N. N., N. N., N. N., Nehaszil Géza, Nigréni Ferencz, Nikiser Józsefné, Stribik Antal, Schill Tivadár, Schubert Aurél, Szarek Alajos, Szoleczky Gyözö, Tippel Emilia, Tonhaiser János, Tulasay János, Valter István és Zahorák Sándor 40—40 fillér.

Midőn a fentiekben kötelességszerűen nyugtatjuk nagylelkű felülfizetőinket a választmányi ülésből kifolyólag hálás köszönetet mondunk a szereplőknek, szíves fölülfizetőinknek s mindazoknak, a kik az estély rendezése körül bármiként is fáradoztak.
Léva, 1902. febr. 5.
Sipos Antal segédlelkész, a vigalmi bizottság elnöke.

Irodalom és művészet.

A történelem olyan, mint egy óriás arányokban festett kép. Az idő végtelen vásznán egymásután és egymás mellett tűnnek fel a tömegek és az előtér nagy alakjai. Egy óriási compositió, a hol minden nagy alak egy-egy eszmét képvisel, s színre, alakra, conturokra, végtelen eltérés van a szomszédos alakok között ir. Ott állnak a hatalmas királyok, kardjuk az Isten sujtó ostora, szeszélyük a nép törvénye, kedvtelésük a világ sorsa. S ott állnak a szép nagy asszonyok selyemben, gyöngyben, brokátkban s a ruha, a mely természetet fűdi, hű kifejezője a korok változásainak. Előtűnik van a Medici Mária festménye a Prado-gyűjteményben, a melyet Porbusz Ferencz festett. Óriási, széles, malomkerék szoknya fűdi a testét, elvész benne az emberi alak; hegyes derék gyöngygel himezve, óriási nagy Stuart-gallér a nyak körül és az egész szép női alakból nem látszik semmi más, csak a fő, a szemek mély tekintete, a finom metszésű orr és száj, a gömbölyű arcok és valami a hajból, a melyet előd

az ékszer, elfűdi a fület is és beleakasztva két óriási gyöngyszem. És szabadon van a két kéz, széletterítve a nehéz rokolyán. A csuklyóit elfűdi a karperecz, az ujjak közt a csipkebebkendő. Ez az a kor, a mikor az emberek testüket, lelküket rejtik egymás elől, a kendőzés korszaka ez testben, lélekben. Meglátszik előre vetett mesterséges fénye XIV. Lajos korának, a pose kezdődő korszakának.

Ezt a képet és sok más hasonlót látjuk a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 150. füzetében.

A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egytlemi tanár, ki egyuttal e kötet írója is. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára diszes félbörkötésben 16 korona; füzetenként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható Nyitrai és Társa könyvkereskedésében Léván, havi részletfizetésre is.

Az anyakönyvi hivatal bejegyzései.
1902. évi február hó 2-től február hó 9-ig.

Születés.

Sorszám	A szülők neve	A gyermek neve	A gyermek neve
1	Gyuresek János Gáspár M.	fiú	József
2	Koskó Béla Valter Julia	leány	Erzsébet

Házasság.

Sorszám	Vőlegény és menyasszony neve	Vallása
1	Dohány Sándor Kuczmin Anna	ev. ref. r. k.
2	Reicher Ödön Tolnay Julianna	r. k. ev. ref.
3	Martinez József Frascz Mária Gizella	róm. kath.

Selyem-Bluzok 2 frt. 35 kr. és feljebb — 4 méter — valamint „Henneberg-Selyem” fekete, fehér vagy színes, méterenként egész 14 frt. 65 krig mindenkinek bérmentve és vámentesen házhoz szállítva. — Minták küldetnek. — Svájcba kétszeres levélbélgy ragasztandó. HENNEBERG G., selyemgyáros (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben.

Lévai piaciárak.
Rovatvezető; Kónya József rendőrkapitány.
Buza m.-mázsánként 17 kor. — fill.
18 kor. — fill. Kétszeres 15 kor. — fill.
16 kor. — fill. — Rozs 14 kor. 20 fill. 14 kor.
40 fill. — Arpa 10 kor. 80 fill. 13 kor. — fi.
Zab 14 kor. 20 fill. 14 kor. 60 fill. — Kukorica 10 kor. 20 fill. 10 kor. 60 fill. — Bab 11 kor. 40 fill. 11 kor. 80 fill. — Lencse 13 kor. — fill. 14 kor. — fill. — Köles 9 kor. — fill. 10 kor. — fill.

Nyiltér.

Kiadó lakás!
Boleman-féle házban az emeleten egy **3 szobás utczai lakás** és egy **butorozott szoba** kiadó.

Tavaszi vetésre
ajánlok első minőségű kvassizi **Hanna Pedigré**
árpat
első eredeti utántenyésztés nagy-sarói gazdaságomból.
Ezen árpafaj évek óta úgy **bőtermőségre** mint **koránérésre** és **minőségre** kitűnően bevállott.
Ára mázsánként **16 kor.** Zeliz vagy Nagy-Salló vasuti állomáson.
Frankl Ede.

Lakást keres
nőtlen magántisztviselő — egy vagy két butorozott szobát és esetleg teljes ellátást. C-m a kiadóhivatalban.

Egy 26 éves vizsgázott **gépész kovács**
ki a honvéd huszárságnál mint altiszt a budapesti lóvasaló iskolát jó sikerrel végezte, állást keres valamely uradalomnál **1902. május 1-től.** — Caim a kiadóhivatalban.

